

ette Kjær lige har gjort, nemlig på spørgsmålet om, hvad vi vil gøre ved det. Vi siger: Lad os da i det mindste gøre det effektivt. Lad os ikke straffe dem, der gør en indsats for at komme nærmere arbejdsmarkedet.

Vi vil gerne være med til at sige til folk, at der altså ikke er nogen fribilletter. Det er også derfor, vi har sagt, at vi er helt med på at afskaffe forklædetillægget. Der er ikke nogen fribilletter. Man kan ikke bare få kontanthjælp for at sidde derhjemme.

Men det, som 300-timers-reglen gør, er, at selv de, der gør noget aktivt, de, der går i jobtræning, de, der tager uddannelse, de, der får løntilskudsjob og stiger i matchkategori fra måske 4 til 1, ja, også de bliver ramt af 300-timers-reglen, og der er det jo så, det står i lovforslaget, at det især vil gå ud over kvinderne, fordi det som oftest er dem, der er længst væk fra arbejdsmarkedet.

Derfor er det, at vi ønsker ligestilling. Vi ønsker især at gøre en voldsom indsats for ligestilling også for minoritetskvinder, men vi ønsker bestemt ikke at medvirke til et lovforslag, der har den stik modsatte effekt, og derfor har fru Henriette Kjær fuldstændig rigtig fat, når hun fremsætter det forslag, som vi i øvrigt har tænkt os at stille som et ændringsforslag.

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Ja, men det synes jeg jo bare ikke er nok. Det er da overhovedet ikke nok. Vi kan nu se, at der, hvor man kan få et ægtefælletillæg, sker der ingenting. De kvinder bliver hjemme. Der er lige lavet en rapport, der kortlægger de barrierer, der er for de her kvinder, der skulle komme ud på arbejdsmarkedet. Det er simpelt hen indbygget i kulturen, at man går hjemme og passer sine børn. Det gør man i en temmelig lang periode. I den periode opkvalificerer man sig ikke. Så er det meget svært efterfølgende, når børnene er blevet større, at begynde at foretage den opkvalificering. Så er man jo ligesom bundet til hjemmet, og det er meget, meget svært at komme videre derfra.

Der synes jeg altså ikke, at De Radikale har svaret på noget som helst. Det er ikke nok, og det er ikke godt nok, det, RV kommer med.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er egentlig mærkeligt, når jeg her siger, at vi er enige om, at forklædetillægget er en dårlig idé, og vi var enige om, at det skulle afskaffes. Regeringen har et forslag om en 300-timers-regel, og vi annoncerer i dag, at vi har et ændringsforslag, det vil gøre den regel bare nogenlunde effektiv, men så siger fru Henriette Kjær: Det er ikke nok. Jamen vi gør da mere end det, regeringen har foreslået, idet vi gør forslaget effektivt, så hvis fru Henriette Kjær ikke synes, det er nok, skulle hun måske overveje, om det, man har foreslået, er tilstrækkeligt.

Det, vi gerne vil sikre, er, at man får et klart incitament til at tage en uddannelse, til at forbedre sine kvalifikationer og til at komme nærmere arbejdsmarkedet, og det vil vi gøre, hvis vi belønner dem, der forbedrer deres arbejdsmarkedsmæssige match, som det så fint hedder. Det vil vi gøre der.

Det, fru Henriette Kjær gør, er at indføre et system, som også, jævnfør hvad der står i lovforslaget, betyder, at flere kvinder kommer til at gå hjemme uden ydelser, uden nogen form for indsats, glemte hjemme ved kødgryderne, hvor de ingen stimulering får – og det fører ingen integration med sig. Det er dér, vi siger: Lad os dog i det mindste gøre forslaget brugbart og gøre det mindre antiligestillingsagtigt.

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard. Så er det hr. Kamal Qureshi som ordfører.

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne her i dag have lov til at bruge en stor del af det, som tolv forfattere i dag har skrevet om situationen i Danmark, og som jeg er meget enig med dem i. Det er offentliggjort i Politiken i dag, og det starter med en overskrift, der hedder: »Det er på tide vi siger fra«:

»I de senere år er der foregået en åbenlys diskriminering af de etniske mindretal i Danmark både i sprogbrug og i lovgivning, senest vil man nægte statsborgerskab til ikkedanskkyndige torturofre, en uhyrlighed, der savner sidestykke i nyere dansk retshistorie.

Vores medborgere med muslimsk kultur- og trosbaggrund – mange af dem danske statsborgere som vi selv og mange højtuddannede og velintegreerede – bliver over én kam udsat for forhånelser af deres religion og kultur, nedværdigende og diskriminerende omtale og usande